

Den Sande Religion

Hvilken er Guds sande religion?

Hver person er født i nogle omgivelser, som han ikke selv har valgt. Hans families religion eller landets ideologi er påtvunget ham lige fra begyndelsen af hans eksistens. Når han så bliver teenager, er han som regel fuldkommen hjernevasket til at tro, at troen i hans specifikke samfund er den korrekte tro, som alle burde have. Men idet nogle mennesker udvikler sig og bliver påvirket af andre religioner/ideologier, begynder de at betvivle rigtigheden af deres egen religion/ideologi. De, der søger sandheden, ender ofte i en tilstand af forvirring, når de indser, at hver eneste religion, sekt, ideologi og filosofi påstår at være den eneste korrekte vej for mennesket. Samtlige opfordrer i virkeligheden mennesket til at gøre godt. Hvilken er så den korrekte? De kan ikke alle være korrekte, siden de alle påstår, at de andre er forkerte. Hvordan vælger de, der søger sandheden, den rette vej?

Gud har givet os alle hjerne og intellekt for at gøre det muligt for os at træffe denne afgørende beslutning. Det er den vigtigste beslutning i menneskets liv. Hans fremtid afhænger af den. Derfor skal hver enkelt af os objektivt undersøge det fremlagte bevis og vælge det, der ser ud til at være det rigtige, indtil yderligere beviser melder sig.

Ligesom enhver anden religion eller filosofi påstår Islam også at være den ene og eneste sande vej til Gud. I dette henseende er der ingen forskel på den og andre systemer. Denne artikel har til hensigt at give nogle beviser for gyldigheden af denne påstand. Men man må have i tankerne, at man kun kan bestemme den sande vej ved at tilsidesætte følelser og fordomme, som ofte blænder for sandheden. Derefter, og kun derefter, vil vi være i stand til at bruge vores intelligens, som Gud har givet os, og tage en rationel og rigtig beslutning.

Der findes en række argumenter, som kan fremsættes til støtte for Islams påstand om at være Guds sande religion. De følgende er kun tre af de mest åbenlyse. Det første argument er baseret på den guddommelige oprindelse af religionens navn samt det omfattende ved dens betydning. Det andet omhandler de unikke og ukomplicerede læresætninger vedrørende forholdet mellem Gud, mennesket og det skabte. Det tredje argument udledes af den kendsgerning, at Islam er universelt opnåelig af alle mennesker til alle tider.

Dette er tre fundamentale komponenter, som logik og fornuft nødvendiggør, for at en religion kan betragtes som Guds sande religion. De følgende sider vil illustrere disse koncepter mere detaljeret.

Religionens navn

Det første, man skal vide og forstå klart om Islam, er, hvad ordet "Islam" i sig selv betyder. Det arabiske ord "Islam" betyder underkastelse af éns vilje til den ene sande Gud, kendt på arabisk som "Allah". Den, der underkaster sin vilje til Gud, kaldes på arabisk en "Muslim". Religionen Islam er ikke opkaldt efter en person eller et folk, ej heller er den bestemt af

mennesket i efterfølgende generationer, som tilfældet er med Kristendommen, der er opkaldt efter Jesus Kristus, Buddhismen efter Gautama Buddha, Konfucianismen efter Konfucius, Marxismen efter Karl Marx, Jødedommen efter Judasstammen og Hinduisme efter Hinduerne. Islam (underkastelse til Guds vilje) er religionen, som blev givet til Adam, det første menneske og den første af Guds Profeter, og det var religionen, med hvilken samtlige profeter blev sendt af Allah til menneskeheden. Derudover blev dens navn bestemt af Allah Selv, hvilket er nævnt klart og tydeligt i Hans endelige åbenbaring til menneskeheden. I den endelige åbenbaring, kaldet Koranen på arabisk, fastslår Allah det følgende:

*”Denne dag har Jeg fuldkommet jeres religion for jer, fuldendt Min nåde over jer,
og valgt Islam til jeres religion”*
(Koranen 5:3)

*”Hvis nogen ønsker en religion udenom Islam (underkastelse til Gud),
aldrig vil Den blive accepteret”*
(Koranen 3:85)

Derfor påstår Islam ikke at være en ny religion bragt af Profeten Muhammed til Arabien i det syvende århundrede, men snarere at være en omformulering, til dens endelige udgave, af den Almægtige Gud Allahs sande religion, som den oprindeligt blev åbenbaret til Adam og de efterfølgende profeter.

I denne sammenhæng vil vi kort kommentere to religioner, som påstår at være på den rette vej. Ingen steder i Bibelen vil man finde, at Gud siger til Profeten Moses' folk eller deres efterkommere, at deres religion er Jødedommen, ej heller til efterfølgerne af Kristus, at deres religion er Kristendommen. Med andre ord har navnene Jødedom og Kristendom ingen guddommelig oprindelse eller anerkendelse. Det var først længe efter hans afsked, at navnet Kristendom blev givet til Jesus' religion. Var Jesus' religion så i virkeligheden særskilt fra dens navn? (Både navnet Jesus og navnet Kristi stammer fra hebraiske ord gennem græsk og latin. Jesus er den engelske og latinske form af det græske Iesous, der på hebraisk er Yeshua eller Yeshoshua` (Joshua). Det græske ord Kristus er en oversættelse af det hebraiske ”messias”, som er en titel med betydningen ”Den salvede”). Hans religion afspejlede sig i hans lære, som han tilskyndede sine tilhængere at acceptere som ledende principper i deres forhold til Gud. I Islam er Jesus en profet sendt af Allah, og hans arabiske navn er `Eesa.

Ligesom profeterne før ham kaldte han ligeledes til underkastelse til Guds vilje (hvilket Islam står for). Eksempelvis i det nye testamente er det konstateret, at Jesus lærte sine tilhængere at bede til Gud som følgende:”Oh fader i himlen, helligt er dit navn, må din vilje ske på jorden som den er sket i himlen.”[Lukas 11:2/Matthæus 6:9-10]

Dette koncept blev fremhævet af Jesus i en række udtalelser nedskrevet i Evangeliet. Han fortalte for eksempel, at kun de, der underkastede sig, vil arve paradiset.

Jesus pointerede også, at han selv underkastede sig Guds vilje:”Ingen af dem, som kalder mig ”Herre”, vil træde ind i Guds rige, undtagen dem som underkaster sig min Faders vilje i himlen.” [Matthæus 7:21]

”Jeg kan selv intet udrette, jeg dømmes ud fra det, jeg hører, og min dom er ærlig, da jeg ikke søger min egen vilje, jeg søger blot viljen hos Ham, der har sendt mig.” [Johannes 5:23]

Der er mange udtalelser i Evangeliet, der viser, at Jesus gjorde det klart for sine ledsagere, at han ikke var den ene sande Gud. Når han eksempelvis talte om den sidste Time, sagde han: "Ingen kender noget til dagen eller timen, ikke engang englene i himlen, ikke sønnen, men kun Faderen." [Markus 13:32]

Således prædikede Jesus, ligesom profeterne før ham og den ene, som kom efter ham, religionen Islam: underkastelse til Den eneste sande Gud's vilje.

Gud og det skabte

Siden den totale underkastelse af ens vilje til Allah repræsenterer det væsentlige ved tilbedelse, er det grundlæggende budskab ved den guddommelige religion, Islam, at tilbede Gud alene. Den kræver også, at man afholder sig fra enhver form for tilbedelse, rettet mod enhver person, sted eller ting udover Gud. Da alt andet end Gud, Skaberen af alle ting, er Guds skabninger, kan det siges, at Islam i virkeligheden kalder mennesket til ikke at tilbede det skabte og inviterer det til udelukkende at tilbede dets Skaber. Han er den eneste, der fortjener menneskets tilbedelse, fordi det kun er gennem Hans vilje, at bønner bliver besvaret.

I overensstemmelse hermed forholder det sig således, at hvis en mand beder til et træ, og hans bønner bliver besvaret, så er det ikke træet, der besvarer hans bønner, men Gud der tillader de ting, der blev bedt om, at ske. Én ville sige: "Det er da klart". Men for ham, der tilbeder træet, er det ikke sikkert, at han synes det.

Ligeledes bliver bønner til Jesus, Buddha, Krishna, Sankt Kristoffer eller Sankt Judas, eller selv til Muhammed, ikke besvaret af dem, men af Gud. Jesus fortalte sine ledsagere, at de ikke skulle tilbede ham, men at de skulle tilbede Gud. Som Koranen fastslår:

"Og se! Allah vil sige: "O Jesus, søn af Maria! Har du sagt til mennesket, tilbed mig og min moder som guder ved siden af Allah?" Han vil sige: "Æret være du, og fri for alle mangler! Jeg kan aldrig sige, hvad jeg ikke har ret til (at sige)."
(Koranen 5:116)

Ej heller tilbad han sig selv, når han bad, men han tilbad Gud i stedet. Det blev berettet i Evangeliet, at Jesus sagde: "Det er skrevet: "Tilbed Herren jeres Gud og tjen kun Ham." [Lukas 4:8]

Dette grundlæggende princip er bevaret i åbningskapitlet i Koranen, kendt som Surah al-Fatihah, vers 4:

"Dig alene tilbeder vi og fra dig alene søger vi hjælp."

Andetsteds i den sidst åbenbarede bog Koranen siger Gud også:

"Og din Herre siger: "Påkald Mig og Jeg vil besvare jeres (bønner)."
(Koranen 40:60)

Det er værd at fremhæve, at det grundlæggende Islamiske budskab (nemlig tilbedelsen af Gud alene) også bekendtgør, at Gud og Hans skabninger utvivlsomt er forskellige uafhængige eksistenser. Gud er ikke lig Sine skabninger eller en del af dem, ej heller er Hans skabninger lig Ham eller en del af Ham.

Dette burde være åbenlyst, men menneskets tilbedelse af det skabte i stedet for Skaberen er i høj grad baseret på uvidenhed om eller forsømmelse af dette koncept. Det er troen på, at Guds essens er overalt i Hans skabninger, eller at Hans guddommelige væsen er eller har været til stede i nogle dele deraf, som har givet retfærdiggørelse for tilbedelsen af Guds skabninger under betegnelsen tilbedelse af Gud. Dog er Islams budskab, som overbragt af Guds profeter, udelukkende at tilbede Gud og undgå tilbedelsen af Hans skabninger, hvad enten det er direkte eller indirekte.

I Koranen fastslår Gud tydeligt:

*“For vi har visselig sendt til alle folk en profet, med ordren:
Tilbed Mig og undgå falske guder.”*
(Koranen 16:36)

Når idoltilbedere bliver spurgt, hvorfor de bukker for idoler, skabt af mennesket, er det uforanderlige svar, at de faktisk ikke tilbeder stenstatuen men Gud, der er tilstede i den.

De påstår, at stenidolet kun er et brændpunkt for Guds essens og er i sig selv ikke Gud! Én, der har accepteret konceptet om Guds tilstedeværelse i Sine skabninger på hvilken som helst måde, vil blive nødsaget til at acceptere dette argument for afgudsdyrkelse, hvorimod én, som forstår Islams grundlæggende budskab og dets implikationer, aldrig vil tilslutte sig afgudsdyrkelse, uanset hvordan det er rationaliseret.

De, der gennem tiderne har hævdet at besidde guddommelighed, har ofte baseret deres påstande på den fejlagtige tro, at Gud er til stede i mennesket. Endvidere påstår de, at Gud befinder sig mere i dem end i resten af os, og at andre mennesker derfor burde underkaste sig dem og tilbede dem som en personificeret Gud, eller som om Gud er koncentreret i deres person. Ligeledes har de, som har hævdet guddommelighed hos andre efter disses død, fundet god tilslutning blandt dem, der accepterer den falske tro på Guds tilstedeværelse i mennesket.

Det skulle nu være klart og tydeligt, at den, som har grebet fat i det grundlæggende Islamiske budskab og dets implikationer, aldrig vil kunne indvilge i at tilbede et andet menneske under nogen omstændigheder. Essensen i Guds religion er et klart kald til tilbedelsen af Skaberen og forkastelse af tilbedelsen af hvilken som helst form for skabning. Dette er betydningen af Islams motto:

”Laa Elaaha Illallaah” (Der er ingen gud undtagen Allah)

Den oprigtige erklæring af dette udsagn og accepten af profetskabet bringer automatisk én indenfor Islams fold, og oprigtig tro på det garanterer én Paradis.

Således er det rapporteret, at den sidste Profet i Islam (fred og velsignelser være med ham) har sagt:

"Enhver, der siger: 'Der er ingen gud undtagen Allah', og dør, mens han holder fast i den (troen), vil komme i Paradis."

Tro på denne troserklæring kræver, at man underkaster sin vilje til Gud på den måde, som Guds profeter har lært os det. Det kræver også, at den troende opgiver tilbedelsen af falske guder.

Falske religioners budskab

Der er så mange sekter, kulturer, religioner, filosofier og bevægelser i verden, som alle påstår at være den rigtige vej eller den eneste sande vej til Gud. Hvordan kan en person afgøre, hvilken er den korrekte, eller hvorvidt de alle sammen er korrekte? En metode, hvorved svaret kan findes, er at fjerne de overfladiske forskelle i læren fra de forskelligartede påstande, der kalder til den ultimative sandhed, og identificere det centrale tilbedelsesobjekt, som de påkalder direkte eller indirekte. Alle falske religioner har et grundprincip til fælles med hensyn til Gud. De påstår enten, at alle mennesker er guder, at specifikke personer var Gud, at naturen er Gud, eller at Gud er et påfund fra den menneskelige fantasi.

Derfor kan det konstateres, at det grundlæggende budskab fra falske religioner er, at Gud kan tilbedes i form af Sine skabninger. Falske religioner inviterer mennesket til tilbedelsen af skabninger ved at kalde det skabte, eller nogle aspekter deraf, for Gud. Eksempelvis kaldte Profeten Jesus sine disciple til at tilbede Gud, men dem, der påstår at være hans disciple i dag, kalder folk til at tilbede Jesus og påstår, at han var Gud.

Buddha var en reformator, der introducerede en række humanistiske principper til Indiens religion. Han påstod ikke, at han var Gud, ej heller foreslog han sine tilhængere, at han skulle være et tilbedelsesobjekt. Alligevel har de fleste Buddhister i dag, som findes udenfor Indien, taget ham som Gud og bøjer sig ned for idoler, fremstillet jævnfør deres egne forestillinger om hans skikkelse.

Ved at benytte princippet om identificering af tilbedelsesobjektet, kan vi meget nemt opdage falske religioner samt den kunstige oprindelse, de er opdigtet ud fra. Som Gud siger i Koranen:

"Det, I tilbeder ved siden af Allah, er ikke andet end navne, som I og jeres forfædre har fundet på - til det har Allah ikke givet nogen tilladelse. Denne befaling tilhører kun Allah: Han har befalet, at I kun skal tilbede Ham. Det er den sande religion, men de fleste mennesker forstår ikke."

(Koranen 12:40)

Der kan argumenteres for, at alle religioner lærer os gode ting, så hvorfor betyder det noget, hvilken en af dem vi følger. Svaret er, at alle falske religioner lærer os det mest onde: At tilbede det skabte. Tilbedelse af det skabte er den største synd, menneskeheden kan begå, fordi det modsiger hele formålet med skabelsen af den selv. Mennesket blev skabt til at tilbede Gud alene, som Allah tydeligt har fastslået i Koranen:

"Jeg har kun skabt djin (ånder) og mennesket for at tilbede Mig"
(Koranen 51:56)

Tilbedelsen af det skabte, som er essensen i afgudsdyrkelse, er altså den eneste utilgivelige synd. Én, der dør i denne tilstand af afgudsdyrkelse, har forseglet sin skæbne i det næste liv. Dette er ikke en udtalelse, men en åbenbaret kendsgerning fastslået af Gud i Hans endelige åbenbaring til mennesket:

"Sandelig, Allah tilgiver ikke, at der sættes nogen ved siden af Ham, men Han tilgiver (synder) mindre end det for hvem Han vil."
(Koranen 4:48 og 116)

Det universelle i Guds religion

Siden konsekvenserne af at følge falske religioner er så alvorlige, skal den sande religion fra Gud være universelt forståelig og universelt opnåelig, og den skal fortsætte i det uendelige med at være forståelig og opnåelig over hele verden. Med andre ord kan Guds sande religion ikke være begrænset til ét folk, sted eller én tidsperiode. Ej heller er det logisk, at en sådan religion skulle pålægge krav, der intet har at gøre med forholdet mellem mennesket og Gud, såsom baptisme eller troen på en person som værende en frelser eller et mellemlid. Indenfor det centrale princip i Islam og dets definition (underkastelse af sin vilje til Gud) ligger rødderne af det universelle i Islam.

Når mennesket bliver klar over, at Gud er Én og adskiller sig fra Sine skabninger, og overgiver sig selv til Gud, bliver han en muslim både fysisk og psykisk og er berettiget paradys.

Derfor kan hvem som helst, på hvilket som helst tidspunkt og på det mest fjerne sted på jorden, blive muslim, en følger af Guds religion Islam, ved blot at afstå fra tilbedelsen af det skabte og vende sig til Gud alene. Det skal dog nævnes, at for virkelig at underkaste sig Guds vilje må man løbende vælge mellem rigtigt og forkert. Faktisk har Gud ikke blot udrustet mennesket med evnen til at skelne mellem rigtigt og forkert men også det at vælge mellem dem. Disse evner, givet af Gud, bringer et vigtigt ansvar med sig, nemlig at mennesket er ansvarlig overfor Gud for de valg, han træffer. Som følge deraf bør mennesket gøre sit bedste for at gøre det gode og undgå det onde. Dette faktum er fastslået i den sidste åbenbaring:

"Sandelig, dem som tror (på Koranen), eller dem som følger den Jødiske tro, og de Kristne og Sabierne (engle- og stjernetilbedere) - de af dem, som tror på Allah og den sidste dag og handler retfærdigt - de vil få deres belønning hos deres Herre, og ingen frygt skal komme over dem, og de skal ikke sørge."
(Koranen 2:62)

Hvis de af en eller anden grund undlader at følge det endelige budskab, efter at det er blevet forklaret dem klart og tydeligt, vil de være i en alvorlig fare. Den sidste Profet sagde:

"Af dem som hører om mig blandt de Kristne og Jøderne uden at erklære deres tro på det, jeg er kommet med, og dør i denne tilstand, de vil være blandt helvedes beboere."

Genkendelsen af Gud

Spørgsmålet, som opstår her, er: ”Hvordan kan det forventes, at alle mennesker kan have troen på den ene sande Gud under forudsætning af deres forskellige baggrunde, samfund og kulturer?” For at menneskeheden kan stilles til regnskab for tilbedelsen af den ene sande Gud, skal alle have adgang til viden om Ham. Den endelige åbenbaring siger, at alle mennesker har genkendelsen af den ene sande Gud mærket ind i deres sjæl som del af den natur, vi er skabt med.

I det syvende kapitel af Koranen (Al-A`raaf, Vers 172-173) forklarer Allah, at da Han skabte Adam, lod Han alle Adams efterkommere komme til live og tog et løfte fra dem, hvori Han spurgte:

”Er Jeg ikke jeres Herre?” Og på det svarede alle: ”Jo, det er vi vidner på”.

Derefter forklarer Allah, hvorfor Han lod hele menneskeheden være vidner på, at Han er deres Skaber og den eneste sande tilbedelsesværdige Gud. Han siger:

*”Det er, hvis I (menneskeheden) skulle sige på Opstandelsesdagen,
”Sandelig, vi var ikke klar over dette.”
(Koranen 7:172)*

Det vil sige, at vi på denne dag ikke kan påstå, at vi ingen ide havde om, at Allah er vores Gud, og at ingen har fortalt os, at det kun var meningen, vi skulle tilbede Allah alene.

*”Det var også, hvis du skulle sige, ”Ganske vist var det vore forfædre, der satte guder op
(ved siden af Allah), og vi er kun deres efterkommere; vil Du så tilintetgøre os for det,
løgnerne gjorde?”
(Koranen 7:173)*

Derfor er ethvert barn født med en naturlig tro på Gud samt en medfødt tilbøjelighed til at tilbede Ham alene, hvilket på arabisk har fællesbetegnelsen ”Fitrah”.

Profeten Mohammed har fortalt, at Allah siger:

”Jeg har skabt mine tjenere med den rigtige religion, men djævlene ledte dem på afveje”.

Profeten har også sagt:

”Ethvert barn bliver født i en tilstand af ”Fitrah”, men så gør hans forældre ham til Jøde, Kristen eller Zoroaster”.

Hvis barnet blev ladet alene, ville det tilbede Gud på sin egen måde, men alle børn bliver påvirket af omgivelserne. Ligesom et barn følger de fysiske love, som Allah har pålagt naturen, vil dets sjæl på samme måde naturligt følge det faktum, at Allah er dets Herre og Skaber. Men hvis forældrene prøver at få det til at følge en anden vej, så er barnet ikke stærkt nok, i de tidlige stadier af livet, til at modstå eller gøre modstand mod dets forældres vilje. Religionen, som barnet vil følge i sådanne tilfælde, vil bestå af skik og opdragelse, og Gud holder det ikke til regnskab eller straffer det for dets religion, indtil efter en vis alder.

Guds tegn

Gennem menneskers liv, fra barndommen indtil de dør, gives der tegn til dem på den eneste sande Gud overalt på jorden og i deres egen sjæl, indtil det bliver gjort klart, at der kun er én sand Gud (Allah). Gud siger i Koranen:

“Vi vil vise dem Vore tegn i Universet og i dem selv, indtil det bliver gjort klart for dem, at dette er sandheden”.
(Koranen 41:53)

Det følgende er et eksempel på, hvorledes Gud, gennem et tegn, afslører det fejlagtige ved en mands idoltilbedelse.

I den sydøstlige del af Amazonejungen i Brasilien, Sydamerika, opstillede en primitiv stamme en ny hytte til at huse deres foretrukne Idol Skwatch, der repræsenterer den højeste Gud af alle skabninger. Den følgende dag trådte en ung mand ind i hytten for at hylde Guden, og mens han bukkede, til hvad han havde lært var hans Skaber og Forsyner, luskede der sig en ussel gammel loppebefængt hund ind i hytten. Den unge mand løftede hovedet samtidigt med, at hunden løftede sit ben og urinerede på idolet. Drengen jagede hunden ud af templet i raseri. Da hans vrede dæmpede sig, indså han, at idolet ikke kunne være Universets Gud. Han konkluderede, at Gud måtte være et andet sted. Hvor besynderligt det end måtte være, var det et tegn fra Gud til den unge mand, at hunden urinerede på idolet. Dette tegn indeholdt det guddommelige budskab, at det, som han tilbad, var falskt. Det frigjorde ham for slavisk at følge sin traditionelle tilbedelse af en falsk gud. Følgeligt fik denne mand et valg: enten at søge den sande Gud, eller at fortsætte med hans skikkelse fejl.

Allah nævner Profeten Abrahams søgen efter Gud som et eksempel på, hvordan de, der følger Hans tegn, bliver retledet:

“Og sådan viste vi også Abraham himlens og jordens kraft og love, så han kunne være retledet og fast troende. Da natten udbredte sig over ham, så han stjernen. Han sagde: “Dette er min Herre.” Men da den gik ned, sagde han: “Jeg elsker ikke de, der går ned.” Da han så månen komme op med al sin glans, sagde han: “Dette er min Herre.” Men da den gik ned, sagde han: “Hvis ikke min Herre vejleder mig, vil jeg sandelig være iblandt dem, der blev misledt.” Da han så solen komme frem med al sin glans, sagde han: “Dette er min Herre, dette er den største (af alle).” Men da den gik ned, sagde han: “O mit folk! Jeg siger mig fri for jeres (ansvar for) tilbedelse af andre ved siden af Allah. Jeg har vendt mit ansigt, solidt og sandfærdigt, mod Ham, der har skabt himlene og jorden, og aldrig vil jeg sætte partnere op imod Allah.”
(Koranen 6:75-79)

Som tidligere nævnt blev profeter sendt til alle nationer og stammer for at støtte menneskets naturlige tro på Gud og medfødte tilbøjelighed til at tilbede Ham, samt at forstærke den guddommelige sandhed i de daglige tegn vist af Allah. Selvom meget af disse profeters lære blev fordrejet, forblev der dele, der illustrerer deres uforfælskede Guddommelige budskaber, og som har tjent det formål at vejlede menneskeheden i valget mellem det rigtige og det forkerte.

Guddommelige budskabers indflydelse gennem tiderne kan ses i de ti bud, fra den jødiske Tora, der senere blev indført i den kristne lære, samt ligeledes i de eksisterende love for mord, tyveri og ægteskabsbrud i de fleste såvel historiske som moderne samfund.

Som et resultat af Guds tegn til menneskeheden op igennem tiderne, kombineret med Hans åbenbaring gennem Hans profeter, har hele menneskeheden fået en chance for at genkende den eneste sande Gud.

Følgelig vil enhver sjæl blive holdt til regnskab for dens tro på Gud og dens accept af den sande religion, dvs. Islam, som betyder total underkastelse til Guds vilje.

Konklusion

Denne foregående præsentation har demonstreret, at religionen Islams navn udtrykker Islams mest centrale princip, underkastelse til Gud, og at navnet "Islam" ikke blev valgt af mennesket, men af Gud, i overensstemmelse med Islams hellige skrifter. Det er også blevet vist, at kun Islam lærer os det unikke i Gud og Hans attributter og påbyder tilbedelsen af Gud alene uden mellemlid. Og endelig, som følge af den guddommelige tilbøjelighed til at tilbede Gud, der er mærket ind i mennesket, samt de tegn, som er åbenbaret af Gud gennem tiderne til hvert enkelt individ, kan Islam opnås af alle mennesker til enhver tid.

Kort sagt, vigtigheden af navnet Islam (underkastelse til Gud), Islams fundamentale anerkendelse af det unikke i Gud samt Islams tilgængelighed for alle mennesker til alle tider støtter overbevisende Islams påstand om, at siden tidernes morgen og med hvilket som helst sprog, det blev udtrykt, har udelukkende Islam været og vil fortsat være Guds sande religion.

Som konklusion beder vi Allah, Den Ophøjede, om at holde os på den rette vej, som Han har ledet os på, og give os af Hans velsignelser og barmhjertighed, for Han er sandelig den Mest Barmhjertige. Al pris tilkommer Allah, alle verdenernes Herre, og må fred og velsignelser være med profeten Muhammed og med alle Guds profeter og deres oprigtige tilhængere.